

BIBLIOTECA ȘCOLARULUI

Constantin NEGRUZZI

NEGRU PE ALB

LITERA

biblioteca școlarului

Constantin
NEGRUZZI

NEGRU PE ALB

INTERNAȚIONAL
BUCUREȘTI — CHIȘINĂU

TABEL CRONOLOGIC

1808 S-a născut Constantin (Costache), fiu al lui Dinu Negruţ şi al Sofiei (născută Hermeziu), la Trifeştii Vechi de lângă Iaşi. (Un timp s-a vehiculat ideea că Negruzzi s-ar fi născut în 1800.)

1816-1820 Viitorul scriitor ia lecţii de limba greacă cu dascălul Chiriac şi de limba şi literatura franceză cu emigrantul politic polon Brankovitz. În 1820 Costache învaţă româneşte de sine stătător, după cum ni se destăinuie în scrisoarea *Cum am]nv[\at române=te*.

1821 Din cauza mişcării eteriştilor familia Negruţ se refugiază la moşia sa din Şărăuţi, ţinutul Hotin.

1822 Familia Negruţ se mută la Chişinău. Din această perioadă sunt primele încercări literare ale scriitorului ("Zăbăvelile mele din Basarabia în anii 1821, 1822, 1823...").

1823 Familia Negruţ se întoarce la Iaşi. Viitorul scriitor traduce "Mnemon" de Voltaire.

1824 Traduce "Pirostia Elenei" de Marmontel.

1825 C. Negruzzi îşi începe cariera de funcţionar la Vistierie (Ministerul de Finanţe), devenind diac.

1826 Moare tatăl scriitorului, tânărul Costache rămânând fără vreo susţinere materială. E făcut căminar.

1829 Scrie nuvela romantică *Zoe*.

1835 E făcut postelnic. Publică traducerea melodramei "Treizeci ani sau viaţa unui jucător de cărţi" de V. Ducange şi M. Dinaux.

1837 Este ales deputat al judeţului Iaşi. Publică "anecdotul" *Aprodul Purice* şi câteva traduceri din V. Hugo, Al. Dumas şi A. Puşkin.

1838 E surghiunit pentru scrisoarea *Vandalism* (apărută în decembrie 1837). Este ales secretar al Obşteştii Adunări. E făcut spătar.

1839 Se căsătoreşte, la 6 iulie, cu Maria Gane. Publică *Re\et[, Catacombele M[n[stirii Neam\ului, Riga Poloniei =i Prin\ul Moldaviei, Un poet necunoscut, Au mai p[\it-o =i al\ii, La Maria**** şi alte opere.

1840 Este ales primar al oraşului Iaşi şi e numit codirector al Teatrului Naţional, alături de M. Kogălniceanu şi V. Alecsandri. În "Dacia literară" (nr. 1) publică nuvela istorică *Alexandru L[pu=neanul*. Văd lumina tiparului *O alergare de cai, Fiziologia provincialului* şi alte opere.

1841 Apare scrisoarea *Slavonisme*. Împreună cu M. Kogălniceanu publică *200 re\ete cercate pentru bucate =i alte treburi gospod[re=ti*.

1842 E ales din nou deputat de Iaşi. Publică, în “Albina românească“, scrisoarea *Pâcal[=i Tândal[*.

1843 Este numit director (ministru) al Vistieriei. În “Foaie pentru minte, inimă şi literatură“ publică lucrarea *Cântec vechi*.

1844 În revista “Propăşirea” sunt publicate 4 scrisori negruzziene despre limbă. Vede lumina tiparului nuvela *Toderic[*, localizare după o nuvelă a lui P. Mérimée, după care e din nou surghiunit la moşia sa. Traduce din satirele lui Antioh Cantemir.

1845 Se învredniceşte de titlul de agă. Apare nuvela *Sobieski =i românii*.

1846 Vede lumina tiparului lucrarea negruzziană *Elemente de dreptul politic despre mai mul\i autori*.

1847 C. Negruzzi traduce *Les femmes savantes* de Molière.

1848 Rămâne departe de mişcarea revoluţionară a anului. Este numit postelnic şi efor al şcolilor.

1849 Publică vodevilul *Doi \[rani =i cinci cârlani*. Vede lumina tiparului un fragment din *Femeile savante* de Molière, tradus de C. Negruzzi.

1851 Revine în fruntea conducerii Vistieriei. Îi apar piesele *Carantina* şi *Muza de la Burduj[ni*.

1852 Publică scrisoarea *Pelerinagiu*.

1855 Întreprinde o călătorie la Berlin şi Ems, impresiile servindu-i la crearea scrisorii *B[ile de la Ems*. În “România literară“ a lui V. Alecsandri publică scrisoarea *Un proces de la 1826*.

1856 E numit vornic şi, din nou, ministru al Vistieriei.

1857 Devine membru al Divanului domnesc. Publică volumul *P[catele tinere\elor.*

1859 E numit director al Statisticii centrale şi membru al unei comisii pentru întreţinerea şi îmbunătăţirea activităţii teatrale.

1861 E numit din nou în fruntea Vistieriei (ministru de finanţe). Publică broşura *Despre capitala României*.

1862 Votează pentru unirea definitivă a Principatelor. Publică *Studii asupra limbii române*.

1865 Publică un necrolog la moartea lui Alecu Donici.

1866 Numele lui C. Negruzzi figurează printre membrii Societăţii literare române.

1867 Este ales membru al Societăţii Academice. În “Convorbiri literare” îi apare *Flora român[*.

1868 *24 august*. C. Negruzzi încetează din viaţă, fiind înmormântat în cimitirul bisericii din Trifeştii Vechi.